

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK IX. Ч. 152 (1048). ВІВТОРОК, 20 ГРУДНЯ 1927. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, DECEMBER 20th, 1927. No. 152 (1048). VOL. IX.

ЧАН КАЙ-ШІ ЖОРСТОКО РОЗПРАВЛЯЄТЬСЯ З КОМУНІСТАМИ В КАНТОНІ

П'ЯТОХ РОСІЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ РОЗСТРІЛЯНО БЕЗ НІЯКОГО СУДУ. — АРЕШТОВАНИХ ВЕЛИ ВУЛИЦЯМИ МІСТА З ПЛЯКАТАМИ НА ПЛЕЧАХ І ПІД'ЮДЖЕНА ТОВПА ПЛЮВАЛА НА НИХ ТА КАЛЧИЛА НОЖАМИ. — ТРУПИ ЩО НАЙМЕНШЕ 300 ОСІБ Є ПОРОЗКИДАНІ ПО ЦІЛІМ КАНТОНІ. — ВІСТКИ ПРО СТРАЧЕННЯ УРЯДНИКІВ РАДЯНСЬКОГО КОНСУЛЯТУ.

Понище подаємо за буржуазною пресою депеші з Китаю, які приносять страшні вісті про білий терор у Кантоні, де контрреволюційні війська правих націоналістів здушили коротко-існуючу радянську владу. Хоч деякі вісті, як наприклад, страчення радянського консуля, є може неправдиві, то все-таки надруковані депеші мають майже вірну картину жахливих відносин у Кантоні.

ГОНКОНГ, Китай, 16. грудня. — Місцева англійська газета "The South China Morning Post" надрукувала сьогодні депешу з Кантону, в якій описує, як білі жовніри розправлялися з комуністами і радянськими урядовцями, коли заняли Кантон і здушили там радянську владу. Газета є буржуазна і з задоволенням пише про звірські розправи над комуністами.

П'ятох російських комуністів, яких звинуватили в розстрілі без ніякого суду. Ніхто й не думав про потребу якогось суду, пише газета. Арештованих відведено на порожній лот недалеко центральної поліційної станції і п'ять разів прошили їх кулі з криків. П'ять тіл упало на землю, щоб більше не підністися.

Коли відділ жовнів увірвався до радянського консуляту, він примусив усіх, що були в середині — Росіяні й Китайці,

чоловіків і жінок, почавши від заступника консуля до писарів — іти з жовнірами до бюро публічного безпеченства. (Самого консуля не було.) Був це сумний похід дорогою, повним пороху; арештовані йшли зі зв'язаними на заді руками, а по обох боках були жовніри.

Прибувши з Кантону, каже далі газета, розказують, що деяких російських більшовиків воджено по місті з плякатами на плечах, де були виписані їхніми "злочини". Товпу на вулицях запрошувано робити з ними, що вона хоче. В наслідок того багатьох безборонних в'язнів порізано кишеньковими ніжками і товпа плювала на них, як іх ведено на місце страчення.

Неповторжене звітлення каже, що зловлено радянського генерального консуля (в Кантоні) і страчено його у вівторок. Далі було повідомлено, що заступник консуля був арештований у поштовий уряд і його розстріляно разом з іншими Росіянами.

Місто Кантон є тепер в окупованій стані. Трупів що найменше 300 осіб є порозкидані по цілїм місті. Багато бляків і будинків вигоріли цілком.

"Прочищування з червоних було переведене немилосердно", кінчить англійська буржуазна газета.

В КАНТОНІ СТРАЧЕНО 21 РОСІЙСЬКИХ І КИТАЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

ГОНКОНГ, Китай, 16. грудня. — Звітлення з Кантону кажуть, що в наслідок облоги на радянський консуляту у Кантоні убито 21 російських і китайських комуністів, включаючи кількох китайських жінок і заступника радянського консуля. Всього, включаючи заступника консуля, убито зараз після нападу на консуляту у вівторок, а 13 інших страчено коло поліційної станції в четвер по позадні.

КАНТОН, Китай, 17. грудня. — Контрреволюційні жовніри розстріляли що найменше 14 дівчат і жінок з підстриженим волоссям, яке вважається ознакою жінки-комуністки в Китаю.

БІЛІ КИТАЙЦІ ПЕРЕМІНИЛИ КАНТОН В "МІСТО МЕРТВИХ".

КАНТОН, Китай, 16. грудня. — Від часу здавання комуністичного селянсько-робітничого повстання в неділю Кантон опуснувся як "місто мертвих". Фотографії potwierджують страшну різню, що мала тут місце. Можна бачити образки, що показують, як трохи наладовані трупами, по три й чотири один на другим, їхали вулицями на місце погребання.

На вулицях лежали довгі ряди трунів, які були страшним

Безмилосердна кампанія проти комуністів продовжується. Жовніри стріляли на дівчат і жінок на вулицях безжалісно.

ШАНГАЙ, 17. грудня. — Повідомляють, що між убитими підчас облоги на комуністів у Кантоні є М. Кірішев та його жінка. Останній був секретарем Михайла Бордіна, радянського дорадника попереднього націоналістичного уряду.

Між арештованими є Борис Волін. Кажуть, що він був секретарем центрального комітету Комуністичної Партії в поаудневім Китаю і кореспондентом офіційної радянської телеграфічної агенції.

доказом пімсти, доканої на запідозрених в комунізмі, коли праві націоналісти відібрали місто від робітників і селян. Будинки Центрального Банку Китаю є купую румовиці. Цей будинок служив за головну квартиру для націоналістів.

Свідки кажуть, що Росіяни стояли на чолі китайських комуністів у їх завзятій боротьбі з контрреволюцією перед утратою міста.

Облага на комуністів і Ро-

ОБЛАВИ НА КОМУНІСТІВ ТА МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ В ГАНКОВІ.

Арештованих урядовців радянського консуляту гнали вулицями тільки в нічнім одіно, деяких цілком босих.

ГАНКОВ, Китай, 16. грудня. — Китайська влада зробила сьогодні облогу на радянський консуляту в Ганкові. Всі Росіяні й Китайці, що були в консуляті, зістали арештовані.

Після того в цілім місті зроблено облогу на всіх комуністів і на всіх тих, що були запідозрені як комуністи.

Ганків був сценєю великого замшання й неспокою, коли китайське військо заняло бувші російську й німецьку концесії та переводило систематичне перешукування за комуністами хата від хати.

Раннім ранком військо гнало Росіяні обох полів до ввизнич тільки в нічнім одіно, деяких цілком босих і простоволосих.

СТАЛІН ПРО ДОСЯГНЕННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ С.Р.С.Р.

Іосиф Сталін, секретар Всеосоюзної Комуністичної Партії, промовляючи на 15-ім конгресі в Москві, заявив між іншим оце:

"Дякого Троцький і Зиновев були виключені з партії? Дякого, що організували опозицію, що напушили постанови й засади партії... Якщо опозиція хоче позістати в партії, то хай піддається волі партії без ніяких застережень. Коли не скооче цього зробить, для неї нема місця в партії".

Виказавши повну незголівність програми опозиції, Сталін на закінчення сказав:

Партія вдержала мир з сусідніми державами, помімо великих труднощів і провокацій "великих держаів".

Партія зміцнила союз робітничої класи Радянського Союзу з робітниками імперіалістичних і колоніяльних країн.

Ми (партія) підісни авторитет диктатури пролетаріату

Багато жінок звязано разом шнурми й деякі з них істерично кричали. Одна перелякана дівчина скочила з вікна другої поверхи й тяжко покалічилась.

ГАНКОВ, Китай, 17. грудня. — Сьогодні депортовано з Ганкова 15 радянських урядників, включаючи генерального консуля Пшіше. Вони віділяли на китайським кораблі через Шангай до Владивостоку.

Більшість Росіяні й китайських урядників, арештованих у вчерашній облові на консуляту, та багато комуністів, арештованих в інших частях міста, зістали звільнені. 60 осіб задержано для дальшого перешування.

в очак міліонів працюючих на цілім світі.

Ми допомоogli Комуністичному Інтернаціоналові; і його секціям зміцнити їх впливи у всіх країнах.

Ми зробили все, що є можливе для одної країни, щоб оживити й зміцнити світовий революційний рух.

Ми підісни соціалістичне господарство й осягнули рекорд у дальшій його розвитку. Ми створили союз між соціалістично промисловістю а сільським господарством.

Ми зміцнили союз робітничої класи з селянами-середняками, спіраючи на бідноту.

Ми зміцнили диктатуру робітничої класи помімо ворожого міжнародного оточення й показали світовий робітничий клас, що пролетаріат не лише може знищити капіталізм, але й будувати соціалізм.

Ідучи таким шляхом, дійдемо до побіди соціалізму у всіх країнах.

РІЖНІ ВІСТІ

НЕ ВПУСКАЮТЬ КОМУНІСТІВ ДО МЕКСИКА.

МІСТО МЕКСИКО, 12. грудня. — Мексиканський уряд видав розпорядок, яким забороняє вступ до Мексика всім комуністам, що бажали б прийти до цієї країни. Розпорядок вислано до всіх іміграційних урядників у портах і прикордонних бюрох.

Акцію уряду викликали нібито інформації, що багато закордонних комуністів збираються вихити до Мексика для ведення там пропаганди.

Перешувано кожний готель. Двох Росіяні розстріляно недалеко міських урядів, а п'ятох інших, включаючи заступника консуля й одну жінку, страчено публічно.

РОБІТНИЧА ДЕЛЕГАЦІЯ НЕ ПОЙДЕ ДО ІТАЛІЇ.

МОСКВА, 12. грудня. — Через те, що італійський фашистський уряд не хоче запевнити американську трейд-уніюну делегацію, що вона буде мати змогу свободно розглянути відносини в Італії, ця делегація не поїде до країни фашизму.

Делегація звернулася за дозволом до італійської влади й одержала від італійського амбасадора в Москві відповідь, що її не буде дано всоди свободного доступу. На такі умови делегація не згодилася і не поїде до Італії.

Делегація кінчить свої розсліди в Радянським Союзі й незадовго поверне до Злучених Держав, де зложит свій звіт з того, що бачила.

РАДЯНСЬКИЙ УРЯД ВИСЛАВ НОТУ ПРОТЕСТУ.

МОСКВА, 17. грудня. — Радянський уряд вислав до китайського націоналістичного уряду ноту, в якій протестує проти зривання дипломатичних зносин і заперече якунебудь участь у повстанні китайських робітників і селян, що захопили були Кантон. Нота робить також натяк на виникаючі з цього факту консеквенції.

Одною з підстав до протесту нота подає це, що радянські консулі були на націоналістичній території на підставі угоди з північним консервативним урядом у Пекіні. Радянський уряд ніколи не визнає тепершнього націоналістичного або інших льокальних урядів, каже далі нота.

10 КОМУНІСТИЧНИХ ПОСЛІВ ВИДАНО СУДОВІ.

АТЕНИ, Греція, 17. грудня. — Грецький парламент пероголосував видати судові 10 комуністичних послів і судити їх за державну зраду.

Підчас дебати, що розпочалася в понеділок, юрба з кількох комуністів влаштувала демонстрацію перед будинком парламенту. Поліція розігнала комуністичних демонстрантів і багатьох з них арештувала.

Послі будуть поставлені на суд за участь в автономнім русі в Македонії й Тракії.

ВЛОВА СУН ЯТ-СЕНА ВИПШЛА З КУМІНТАНУ.

БРУКСЕЛЯ, Бельгія, 13. грудня. — Сун Цин-Лін, дружина д-ра Сун Ят-Сена, сповістила на вчерашній сесії виконавчого комітету Міжнародної Ліги проти Імперіалізму про свою резігнацію з Кумінтану. При цьому вона заявила, що провідники Кумінтану зрадили ідеалам її чоловіка.

Також другий делегат Кумінтану сповістив про резігнацію з тої організації. Іхні заяви прийняли китайські й інші східні делегати бурливыми оплесками.

ПРОГНАНО З ФРАНЦІЇ СЕКРЕТАРЯ КУМІНТАНУ.

ПАРИЖ, 11. грудня. — Комуністична газета "Іманіте" повідомляє, що французьке міністерство закордонних справ прогнало з Франції Сіа Тінга, секретаря європейської секції Кумінтану (китайської народної партії). Поуму приказано забратися з країни до вісмох днів.

АРЕШТИ І ЗАСУДИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Львівська поліція перевела ревізію між робітничством і задержала в тюрмі: Лю Калатинського, Вол. Кізлика, Шпалія й Шварца. Арештованим закидується, що вони мали вести пропаганду з нагоди 10-их роковин Жовтневої революції.

Дня 28. жовтня ц. р. відбулася проти Дмитра Ладика розсправа в окружнім суді в Тернополі, у висліді котрої засуджено Ладика на 14 днів арешту за його промови на вічах УСРП в Новому Селі і в Грималові. Ось як виглядає конституційна свобода слова в Польщі.

ХОЧЕ, ЩОБ УРЯД ПЕРЕБРАВ МАЙНИ НА ВЛАСНІСТЬ ДЕРЖАВИ.

ВАШИНГТОН, 15. грудня. — Соціалістичний конгресмен В. Бергер з Висканзін висів сьогодні в конгресі резолюцію, в якій звиває президента Куліджа перебрати майни мягкого вугілля в країні й оперувати їх як державну власність.

Бергер сказав, що його резолюцію спричинила відмова певних власників копалень взяти участь в конференції, скликаній секретарем праці Дейвісом для закінчення страйку в майнах мягкого вугілля.

Секретар праці Дейвіс скликав майнерську конференцію, в якій взяли участь представни-

ки Юнайтед Майн Воркерс оф Америка з президентом Луїсом на чолі та представники менших головних компаній. Однак найбільші вуглеві компанії в Пенсильвенії, що є контрольовані секретарем скарбу (міністром фінансів) Меллоном, повідомили Дейвіса, що не візьмуть участі в конференції, і конференція розпочалася без них.

І вишло так, що один міністер (Дейвіс) скликає конференцію, а другий міністер в тім самім уряді (Мелон) ігнорує цю конференцію, бо вважає її некорисною для своїх особистих інтересів.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СЕНАТ НЕ ПРИНЯВ ДВОХ СЕНАТОРІВ.

Сенат Злучених Держав більшістю голосів не прийняв нововибраних сенаторів Сміта з Ілліноїсе і Вейра з Пенсильвенії, обох республіканців, бо вони видали за багато грошей на свої вибори.

В звязку з цим республіканський сенатор Норіс з Небраски заявив таке на сесії сенату: "Якщо дозволимо їм засісти в сенаті, то можемо одночасно стягнути з будинку сенату американський прапор і висити на його місце знак долара".

Сміт з Ілліноїсе був вибраний коштом \$450,000, які зложив головою трамвайний магнат в Ілліноїсе, Сем Інсул. Про його сен. Норіс сказав:

"Чи повірять хто, що Сем Інсул не зробив вкладу, з котрого сподівалися доходи у майбутньому? Так, заікавлення Інсула сенатом є виключно фінансове, й щоб одержати лише, як зробити гроші і більш нічого".

І дякого "чоловік з обмеженими фондами був з гори виключений, хіба що запродався спеціальним фінансовим групами".

Вибір сенатора Вейра з Пенсильвенії був ще дорощим, бо коштував аж три міліони доларів!

Така то американська "демократія", яку виявляють самі буржуазні сенатори!

РОСПРАВА ПРОТИ ІТАЛІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ У НЬО ЙОРКУ.

Перед судом повіту Бронкс у Нью Йорку розпочався процес проти двох італійських антифашистських робітників, Кальотера Грека й Ванзети, Робітничої (Комуністичної) Партії Америки видала відозву, в якій закликає американську робітничу класу стати в обороні обвинувачених і вратувати їх від загрози смерті.

З огляду на небезпеку, що процес проти Грека й Карія може бути повтореним справами Сакка й Ванзети, Робітничої (Комуністичної) Партії Америки видала відозву, в якій закликає американську робітничу класу стати в обороні обвинувачених і вратувати їх від загрози смерті.

Зістала вибрана лава присяглих і процес розпочався з початком минулого тижня. Обвинувачених боронить відомий кримінальний адвокат з Чикаго, Клеренс Даров. Оборона буде доказувати, що обвинувачення проти обох робітників є уявленою змовою.

Прокуратор Джан Е. МекДжиген мав заявити, що оба обвинувачені "опиняться в келі смерті перед звідомо" (різдвом).

ЗНИЖУЮТЬ ПЛАТНЮ РОБІТНИКАМ НА 10 ПРОЦ.

МАНЧЕСТЕР, Нью Гемпшайр, 13. грудня. — Ді Амоскіг Мануфактурінг Ко., якої текстильні фабрики в Манчестері є одними з цайбільших у світі, оголосила сьогодні знижку платні на 10 проц., яка увійде в силу в суботу, 17. грудня. Около 9,000 робітників буде діткених знижкою.

УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН ЗАСУДЖЕНО НА 1,000 РОКІВ ВЯЗНИЦІ.

ВАРШАВА, 10. грудня. — Люблинський апеляційний суд засудив сьогодні 123 українських селян, обвинувачених у підготовці повстання в Західній Україні, на 1,000 років в'язниці.

Десятьох обвинувачених засуджено на домертну в'язницю, 20-ох на 15 років в'язниці, кількох на 6 років і 60-ох на 4 роки в'язниці кожного.

Справа тягнулася від року.

Вона розбиралася у Володимирі Волинським (відомий волюдарський процес). З початку в цім процесі обвинувачувано 147 осіб і 123 з них засуджено.

ЛОНДОН, 16. грудня. — Депеша з Гонконгу каже, що підчас облоги на радянський консуляту у Кантоні пострілено й убито дві жінки, членкині консулярного штабу, коли вони ставили опір арештуванню.

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA. AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465
 Українські Робітничі Вісті
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавництво Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПРАВИ КУМІНТАНЦІ МОРДУЮТЬ КИТАЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ.
 (Огляд останніх подій в Китаю.)

Останніми днями відбувся великий подія в полудневому й центральному Китаю — на тій території, що її кумінтанські “визволителі” звільнили з-під опіки північних генерал-бандитів, замінивши їх катами власної кумінтанської продукції.

В Кантоні, колисі китайської революції, в якій покійний Сун Ят-Сен виплекав велику революційну армію Китаю, по-повнено страши, нечувані злочини над тими, хто борюся за справжній звизліт китайського народу, хто остався вірним заповітам Сун Ят-Сена. В центральному Китаю, в Ганкові, Нанкін, Шангаю, як доносять телеграми, до влади знову прийшов генерал Чан Кай-Ши, той самий зрадник революційної справи, якого визволяла боротьба китайського народу винесла на поверхню й поставила керувати дальшою судьбою багатоміліонного поневоленого своїми й чужими капіталістами китайського народу.

З великим напруженням слідив цілий світ останніх два роки за великою визвольною боротьбою цього найчисленнішого в світі народу. Бо в тій боротьбі вирішувалася доля не лише китайського народу, але й доля всіх колоніальних народів. Прогнанні світових імперіалістів з Китаю означало б початок кінця цілій їхній імперіалістичній політиці, їхньому безконтрольному панованню в колоніях. Це бачили й розуміли як капіталісти, так всі працюючі та поневолені народи.

Але з кінцем пановання чужих капіталістів, в Китаю примиче прийшов би кінець панованню й місцевих, рідних капіталістів, китайських феодалів, мандаринів та генерал-бандитів. Ми живемо в епоху такої визвольної боротьби, яка неминує перетворюється в чисто класову боротьбу. Ланди, з яких розсуюється працююча класа, розриваються, одноково бують як по чужих, так і по своїх рідних визискувачах.

Таке сталося й в Китаю. Поки боротьба була спрямована проти чужинецьких капіталістів, проти їх агентів, генерал-бандитів північного Китаю, доти молода китайська буржуазія мовчала, доти вона йшла рука-об-руку з працюючими масами Китаю. Китайська буржуазія в цій боротьбі мала одну мету: вигнати з Китаю чужих капіталістів, а коли вже остаточно не вигнати, то бодай усунути Чан Цо-Ліна і його прибічників, а самій стати на його місце та торгувати з міжнародними капіталістами й разом з ними ділити зиски, видущи з китайського селянства й робітництва.

Працюючі-ж маси Китаю, проливаючи свою кров в боротьбі проти чужинецьких визискувачів і їхніх китайських агентів, зовсім не хотіли плати свою шкуру в нове ярмо молодого китайського буржуазії, хоч би те ярмо носило на собі марку кумінтанту.

Ті суперечності у визвольному русі китайського народу виявилися зараз-же після великих побід кантонської, а потім ганковської армії. Коли ця армія захопила Ганков, Шангай, Нанкін, шийй полудневий і центральний Китай по ріку Янцзи, працюючі зажадали обидних їм вольностей: селянські маси землі, а робітники півдів своєї праці.

Тут якраз молода китайська буржуазія показала працюючим свої зуби, своє справжнє обличчя. Вулиці Шангаю, цього осередку революційного руху в Китаю, вкрилися робітничими трупами. Чан Кай-Ши, своїми звірськими розправами з революційними трейд-юніями, з їх провідниками, здивував навіть чужинецьких капіталістів. Вони такого не бачили під владою Чан Цо-Ліна, тому, не довго думаючи, дали Чан Кай-Ши позичку на дальшу боротьбу з китайськими працюючими масами.

На тому й скінчився цілий побідний похід Чан Кай-Ши на Пекин. Зробив він ще пару невдалих спроб поступити вперед, але зраджений, обдурений маси вже втратили своє завзяття і замість побід — Чан Кай-Ши почав терпіти поразки від війська Чан Цо-Ліна, та нарешті усунувся від влади. На сцену виступив “християнський генерал” Фен Ю-Сян, який зараз же після перших побід також зрадив працюючі маси, а після зради примушений був забути про свій похід на Пекин.

На “звільненій” території, що є тепер під владою кумінтанських “визволителів”, які одночасно ще й посварилися самі між собою, стало вибухати робітничо-селянські повстання. Кумінтанські генерали почали вживати революційну національну армію не проти Чан Цо-Ліна, але проти китайських робітників і селян, почали народною колісь армією душили дійсні революційні організації й справжню визвольну боротьбу.

В Кантоні також прийшов до влади один з таких бувиших “національних визволителів”. Але в цілій кантонській провінції, доволка Кантону, зростає революційний рух, що його там посилає Сун Ят-Сен, а тепер плекає комуністична партія. Він захоплював місто за містом, встановлював там робітничо-селянську владу, а влада кантонського диктатора дальше самого Кантону не сягала. В самому-ж Кантоні трималася воля тільки завдяки багнетам і гарматам кораблів чужинецьких капіталістичних держав. В Кантоні було таке саме подожження, як і в Шангаю, Нанкін та Ганкові, де влада правих кумінтанців дальше своїх осідків не сягає, де вона не знає, що діється в глибині провінції.

Дня 14 грудня робітничий Кантону скинуло владу буржуазного диктатора й привернуло в Кантоні назад революційну владу. Як тільки робітничий звяло Кантон у свої руки, чужинецькі капіталістичні держави вдарили на аларм про більшовицьку небезпеку, яка з Кантону грозить мало що не цілому світові. Почалася висадка з кораблів на берег військових десантів “для охорони чужинецьких горожан”, почалася лихорадочні приготування “до оборони” проти комуністів, і на другий день після повалення буржуазної влади та сама влада на-

раз набрала десь стільки сили, що розторожила робітничий Кантону і всяда вулиці робітничими трупами. Вона далі видовляє всіх комуністів, улаштує облави на цілі робітничі організації й розстрілює їх масово без ніякого судства й суду, не питаючи, чи брали ці робітники участь в повстанні, чи ні. Дійшло до того, що працююче населення величезного Кантону масово втікає з міста. Багато втікає до Гонконгу, який є під контролею англійської влади, а там його переводляють і депортують назад до Кантону на розстріл.

Першими понесли тяжкі муки й смерть комуністи, як справжні борці за волю працюючих. Кати вривалися в будинки, виривали звідтам комуністів, тяжко над ними глумилися і потім розстрілювали. Ці бандити увірвалися до будинку радянського консульства, вивели з него всіх співробітників, чоловіків і жінок, російських і китайських, повязали їм назад руки і, тяжко скатувавши, повели по місті, закликаючи оскаженілу буржуазію робити з полоненими, що їх хочеться. Засліплена мислю буржуазія, спекулянти, роспусні паразити плювали на полонених, різали їх тіло кишеньковими ножами, а після цієї страшної наруги розстріляли всіх без ніякого суду й слідства.

А буржуазна преса пише про це, як про звичайну подію, не обурюється, не наче-б то інакше й бути не могло. Одночасно Чан Кай-Ши видає всім радянським консульствам паспорти й каже їм забратися з “визволенних земель” полудневого й центрального Китаю. Поступає так, як не поступав навіть генерал-бандит Чан Цо-Лін.

Ось до чого докотилися китайські “визволителі”. До погромщиків, до тварих самих как, як і ті, що втопили в крові Паризьку комуни, до таких самих, як були в Німеччині Носке, в Угорщині Горті, в Росії Денікин, Вранглі.

В Китаю, в революційному Кантоні, ясно поллялася кров революційерів. Але вона вродить нових борців за волю працюючих, які помістяться катам і визволять китайський народ з визиску чужих і своїх хияжаків.

В НОВІЙ КРАЇНІ.
 (Спостереження українського імігранта.)

Приповідка каже: “Кого чобі не душив, той болю не знає”.

Приглядуючись життю українського робітництва в Канаді, розвинути робітничої преси (маю на думці “Укр. Роб. Вісти”) і відношення робітництва до своєї газети — та порівнюючи це із життям українського робітництва й селянства в Галичині та із станом тамошньої робітничо-селянської преси — я кажу: “Хто не знав утисків на друковане робітничо-селянське слово, той не вміє оцінити волі цього слова”.

Щоб читачам було більш зрозумілим те, про що я пишу, я скажу пару слів про себе.

13 місяців тому назад я прибув з Галичини до Канади. З тих 13 місяців я працював в п'яти місцевостях провінції Онтаріо, Манітоби й Саскчевану. Не моя вина в тому, що я так часто переїздив з місця на місце. Коли-б так праця, чукала за мною, а не я за нею, то не мандрував би я з місця на місце, не втрачав би зароблених центів на залізницях, не товкся-б по потягах та кемпах, як йду, чи їду. Ні паспорту, ні посвідки, не перепустки тобі не треба. Ніхто не спить, ні хто не питає хто я, куди я їду, що чую, що роблю. Ніхто не тягне мене до поліції, не повертає моїх кишень, не повертає моєї душі, не бе в лице.

Дивно! Я навіть не уявляю, що таке можливість.

Але ще дивніше: я в цій волі чужої себе не вчуваю. Я відчуваю, що я нікуди не втічу, що я не маю куди втікати, що я сам не знаю де я завтра буду. Ні, я певно знаю, що я не буду там, де я хочу бути, що я не буду там, де я робити того, що бажаю й люблю робити — я відчуваю, що я мушу робити те, що мені скажуть. Ей, та бо то ще добре, коли мені скажуть шось робити. Але-ж бо шукаю, благаю, щоб дали мені шось робити і я не можу допроситися. Мене завезуть десь на роботу, а там роботи не дадуть і не хочуть назад привезти мене до того місця звідки взяли. Коли-ж я заплачу їм і вони мене привезуть назад, то й тут я нічого не маю і жалую, що я верну назад, бо, може, “коли-б був не спішив назад, був би дівстав роботу” там, куди мене завезли?

Може для старих українських Канадійців ці мої думки покажуться смішними, але я вірю, що не тільки я, але тисячі новоприбулих імігрантів це відчують.

Нас везуть на залізницю, до львівських кемпів, до майнів працюювати за меншу плату від той, яку мають старі робітники. Я читаю чомусь в робітничій пресі, що нас, імігрантів, чи то з Галичини, чи то з Угорщини, чи то з Чехословаччини, вживають як страйколомів. Дописувачі пишуть про це до ро-

бітничої преси з огірченням на імігрантів.

І дописувачі мають рацію. Але імігранти також мають рацію. Хіба-ж вони винні тому, що вони хочуть їсти? Хіба-ж вони винні тому, що вони не можуть робити того, що вони бажали-б, але мусять їхати туди, куди їх везуть й робити те, що їм скажуть? Хіба-ж вони винні тому, що вони, або забули діти у “вільній країні”, або та ославлена агентами капіталістичних компаній воля вивернена шерстю на верху, а шерсть та колоча, як голка на іжаку?

Беру я життя новоприбулих імігрантів і порівнюю до старих емігрантів, що ще перед війною прибули до Канади. Порівнюю їх бачу: не далеко, ви товариші, втікли від нас, новоприбулих імігрантів! Даруйте, що кажу отверто. Кажу із власних спостережень. Коли доске мої думки опрокние й каже мені противне, а буду йому вдячний.

Працюючи в лісі, працюючи на залізниці, працюючи у фармера, працюючи в місті — стрічаєшся з ріжними робітниками. Чув їхні розмови, старався зрозуміти їхні думки, світогляд. І коли порівнював класову свідомість, старих імігрантів з новоприбулими, то скажу, стара іміграція не може багато похвалитися перед новоприбулими. Правда, вона вміє дуже багато більше говорити, хвалитися, але діла її часто рідяться від слів. Молода іміграція мовчала, назверь — виглядає прибитою, боїться висловлювати свої думки отверто, але думає глибше.

Я беру це загальноково. Винятки є тут і там. І коли взяти винятки з доброї сторони, то я стрічав в лісах, на залізницях, отаришів прекрасних, ширших, чужинців товаришів із старої іміграції, які останнім

“РЕВОЛЮЦІЯ НА УКРАЇНІ”.

З великим вереском принесла була недавно буржуазна преса Америки а то й цілої Європи вістку про “революцію на Україні”. Звичайно, за буржуазною пресою, розпущіні й українські контр-революційні газети і не забували “доказувати”, що “український народ не може терпіти московського ярма”, “веде далі збройну боротьбу за самостійну неньку Україну” і т. д. і т. д. За буржуазною пресою було подано навіть число убитих “українських повстанців” (цілі тисячі їх!), були й списи боїв, навіть назви ніби-то вбитих більшовицьких комісарів, словом — все як слід. Деякі українські патріотичні газети пішли як так далеко, що твердили, не наче на Україні вже три місяці революція, але більшовики держать її перед світом в тайні і аж тепер, дякуючи румунській пресовій агенції з Букарешту, вдалося розкрити цю таємницю. І тільки робітничі преса так американської землі, як і цілого світа, прийняла цю нову сензаційну буржуазну брехню з повним недовер'ям, а то й насмішкою. Зокрема й наша газета є тільки критично поставилася з самого початку до цієї вістки, але й вказала на причину фабрикації цієї брехні румунськими боярами.

Революція в Радянському Союзі — це давня мрія міжнародної буржуазії. Для американської преси не треба більшої сензації, як вістки про будьякі заворушення проти радянської влади. І американські капіталісти не задумалися короткими відомостями румунської агенції, їм захотілося докладніших описів “українського повстання”, тих “жорстоких боїв українських повстанців на Поділлі” і “крявої розправи більшовицької повстанцями”. Для цього велика американська пресова агенція “Асоцієтєд Пресс” негайно вислала свого кореспондента на “поле бою” на Україні і — чекала нових вісток. І дочекалася. Прийшла телеграма від кореспондента, що обідав українське Поділля та всі ті місцевості, де ніби

поділяться з роботою. Коли-ж взяти винятки з проганої сторони, то, правду кажучи, таких хуліганських типів серед молздої іміграції я не стрічав, як серед старої. Може молода іміграція ще не мала часу їх видати, може вона ще не встигла сід з'орієнтуватися в нових обставинах — не знаю. Знаю, що на карабі і в потязі, ще їдучи до Канади, ми, імігранти, ділилися між собою куском хліба. Ми не розуміли мови один другого, на мігах розмовляли, але старалися один другому допомогти, в крайньому разі бодай не зробити один другому прикрости. А прибувши до Канади — не одного з нас натягнули тут наші земляки, “старі Канадійни”, користуючись з того, що ми без'язки, а вони навчилися вже англійської мови.

Про такі випадки, як заборона в іміграції останніх паруболарів за обцянку праці, лише за саму обцянку — писалося вже кілька разів в робітничій пресі. Але є сотки випадків, про які ніхто не писалося, про які ніхто не знає, які нещасний імігрант глибоко сховав у своєму серці, обливши їх перед тим горькими сльозами. Він про це нікому не сказав, бо, по перше, не вмів сказати, по друге, боявся сказати, щоб з него не сміялися. Зрештою, його ще в старому краю вчили: “свій до свого” — тож немає чого й на кого нарікати. “Рідна культура”.

Я не оплакую тут імігрантів, не роблю їх мучениками. Я знаю, що й старі імігранти були колись новими, такими самими мучениками, але вже “засмилювалися”, то “засмилюються” й нові, переймувши всі тутешні прикмети, та й самі обставини, товариство, умовини праці перефальшувать їх і нададуть відповідного обличчя.

(Кінець буде.)

“Лютувала революція”. Пішла ця телеграма у всі американські газети і — попустила носом капіталісти, а деякі українські патріотичні газети так і не вдивалися передрукувати в себе ту телеграму. Вони-ж так завзято “воювали” на своїх сторінках, благословили подільських повстанців в бій, співали їм вічну пам'ять, як вони “положили свої буйні голови за неньку”, кляли й дяли більшовиків “за їхній терор і тепер — якось бачите несмачно признаються перед своїми читачами, що вони нагодували їх румунською брехнею.

Що-ж розкаже американський кореспондент “Асоцієтєд Пресс” про “революцію на Україні”? Та розкаже таке, що ніякої революції там не було і населення вперше почуло про неї з його слів. Звичайно, буржуазний кореспондент не дуже довіряв селянам чи робітникам, бо — може вони більшовики, а може просто бояться говорити. Тому вдався він до таких, що в більшовизмі підозрівати їх аж ніяк не можна. В місті Тирасполі над Дністром, про яке писали в Америці, “що воно” “було заняте повстанцями під проводом отамана Найдова”, кореспондент вдався до православного батюшки отця Григорія Степановича Гастева. Бачите, він не рідким роспитував такі мешканців Тирасполя, але ніхто про ніяку революцію з них не чув. І видно, таки не повірив кореспондент, зайшов ще до попа. А піп йому ось що сказав:

— Вперше чую від вас про якусь повстання. В нашому місті є 14 тисяч населення, але я певен, що від кожного одержите на своє питання такуж відповідь, як від мене. Мешканці Тирасполя й цілого повіту ще ніколи не жили так спокійно та щасливо, як тепер. Одинокий випадок грабунку був недавно на стації Ярошинка. Кількох узброєних бандитів напали на поїзд, шоби забрати касу. На шість хутко напали міліція і бандитам вдалося захватити тільки один портфель мішок. Під час пере-

СТРАХІТТЯ.

“Газет не читаю через перестановку та слабе здоров'я”.

— Не читаю, знаєте... Не читаю... Роботи таки чимало, а головне, дійство якось не гаряд. Слабину... Прийде газета, так так, знаєте, іноді хоч не реганутися хочеться, а не можу... Ну, не можу, й край!

— Візьмешся, руки тремтять, жар починається, на очі слюзна набігає... Посидіть, поспішіть й кину...

А то якось ухонив свіже чи-сло, тільки розгорнув та: “Окупація Рур...” про себе промовив, так воно в праву пахну, отак на 2 палці вбик від пупа, як шингоне! Збав увесь... Піт із мене летіть... Жінка вже на череві й фляшку з гарячою водою й отом лоба натерла, — це бере... Вертеть мене млинком по кашані... Я й щого, я й того... І що-б ви гадали: апендицит. Газетний апендицит. Хороба здак шлуночка.

— Не їжте, — каже лікар, — тиждень зо три твердого та дуже гарячого...

Отакє було. Та тільки ніженськими огірками й урятувався... Вони, знаєте, не дуже тверді й не гаричні... А то хоч пропадай...

Та як вам усе розказувати, так, йй-право, не повірите... Одного разу ліг після обіду відпочити (роботи-ж таки чила! — сами знаєте), взяв собі газетку (рискував) і розгорнув... Як ударило-ж мене в сон! Та в який сон! Уже на засідання бити треба, а я сплю. Та як би спав, як люди сплять... Ато-ж приверзлося? Ніби всі комунальні банки та зліпилися в один такий величезний-величезний. Та ніби в того будинку 8½ міль... Та підіб він (будинок) до мене влізе на мене... Лізе, давить мене й кричить: — Газета! Газета!

Схоплююся, а передо мною жінка: — Газета, — каже, — круг ший обмоталася... Трохи не задавився!

Боюсь газети! Не читаю...
 Остап Вишня.

ЖОВТЕНЬ У В'ЯЗНИЦІ.

Готуючись до святкування Жовтня в одній з округів Західної України — попадаю до рук поліції, а далі — в тюрму.

Закутий в ланцюги з тов. Д. який походив з "благородної" родини й через непорозуміння попав до тюрми за комунізм, переїздив з провінціальної тюрми до однієї з найславніших в Галичині.

По дорозі, на стачі одного повітового міста, бачу цілу юрбу людей, теж пов'язаних ланцюгами, оточених жандармами. Між ними пізнаю кількох знайомих. Інші незнайомі по обличчю — пізнаю теж своїх. Жандарми гукають, як на ху-доби, штовхають прикладами і всаджують до сусіднього вагона. Як би то з ними перекинутися хоч словом, і все було-б гаразд.

За дві години приїхали до місця призначення. На вокзалі їх не бачив. Мій "благородний" товариш встигав йти закутий через місто, заплативши візників, і ми скоро під'їхали до салідної тюрми.

Понура, обертла рудера го-тицького міста, затвоєних рибальше, як метр. Жандарми за-провадили нас до канцелярії, розкували, передали тюремній адміністрації й відійшли.

В канцелярії був помічник начальника тюрми, колишній австрійський фельдфебель, з обличчям уродженого в'язника: губи напущені губи, великі розстріпані вуса, грубий синьо-червоний ніс, очі як у скаженої собаки. Дозорці — бездушні машини, вимухотранні, немов в цирку слони чи що, розуміють кожний рух свого пана.

Почали нас турсувати. За хвилину привели й тих, що сиділи до сусіднього вагону. Жандарми зняли ланцюги й відійшли. За хвилину привели знову всіх тих, і знову всіх тих, і так, видно, ведуть цілими днями.

Я непомітно перекинувся словом-другим із знайомими — все ясно. Владемо незнайомих.

Потрусили і завели всіх нас в одну камеру, так звану — новоприбулих. Під вечір уже було повно, так що ніде було повернутися. На ніч взяли нас кілька до якоїсь темниці з мокрою кам'яною підлогою. Щурі такі освоїли, що хоч ми з ними незнайомі були, без скрупулів почали шукати по наших манатках жиру. Цілу ніч стоячи переговорювали, що мали та повикурювали всі пороху з кешев.

Настав день. Нас дванадцять як "апостолів". Після сидання розмістили кожного до іншої камери, бо це одна справа. Від цієї хвилі не вільно було моргнути одним до одного. Диваки.

Мене вивели до камери №59. Це жила могола. Довга вузька, як коридор, брудні чорні стіни, одне вікно, закрите кошем, ледве-ледве просвічує. Неможлива задуха. Попід стінами стояли тапчани, покриті порваними брудними ковдрами, а на них сиділи обв'язані жовті як віск, арештанти-зодді.

По них повзали здоровенні в'язничі воші...

Староста камери, теж відомий злодій, якому я, за установленним порядком, доложив про прибуття. Він розпитав мене: хто я, звідки, за що, і дав мені тапчана коло себе. Поінформував мене що і коли передає комітет політичним, та в котрих камерах і які політичні сидять.

За кілька днів була налагоджена комунікація між усіма новими і старими політичними. Тут, як і на "волі", йшла підготовка до святкування Жовтня. Склали програму свята і всі потрібні речі. Одному з товаришів послали з волі білизну а червоної хустки, її вжили на прапор.

Тому, що політичні в'язні що року святкують пам'ятні революційні дні, тюремна адміністрація в ті дні загостріє ре-же перешкодити й недопустити до цього.

Але все-ж таки приготування було зроблено, і 7 листопада рано було відкрито свято "Інтернаціоналом" та іншими революційними піснями. Спіл перемішався з криком дозорців, що, немов скажені, ревіли по коридорах та камерах і біли в'язнів.

На прохання один з товаришів виніс за пазухою приготований з хустини прапор з написом: "Геть з буржуазним ладом", "Хай живе Всесвітній Жовтень", "Хай живе комунізм".

І вивисив на паркані. Дозорці зараз же прапор зірвали, а в'язнів, збиваючи, розмістили по камерах.

Важка промисловість перевищує програму.

Виробництво металу по заводах Південстали і виробництво машин по заводах Південного Машинобудівельного тресту за перший місяць нового оперативного року йшло надзвичайно швидким темпом. Заводи свою виробничу програму переоб'єкти в середньому на 90% — найбільше дуганський і харківський паровозобудівельні заводи, миколаївський і інші. Заводи Південстали також переоб'єктили виробничу програму.

Нова партія.

В Чернівцях заснувалася на днів нова українська національна партія. Партія ця зовсім не нова, бо заснували її знайомі люди, які вже не одну партію заснували лише на те, щоб когось не "погріти" руки.

Створена тепер для відмінної партія зветься партією порядку, а основниками її є: д-р Когут, знайив з того, що запропонував "Селянську Касу", Мик Руснак, нещасний "санатор" то-ж "Селянської Каси", Прокопович, Сербинович, Пугуляк і їм подібні. Програмою партії є: національна свідомість, карністська честь і порядок. Воно, як на нашу часи й на страшні обставини, серед яких живуть українські працюючі маси під румунським чоботом, такі за мало.

Важка промисловість перевищує програму.

Виробництво металу по заводах Південстали і виробництво машин по заводах Південного Машинобудівельного тресту за перший місяць нового оперативного року йшло надзвичайно швидким темпом. Заводи свою виробничу програму переоб'єкти в середньому на 90% — найбільше дуганський і харківський паровозобудівельні заводи, миколаївський і інші. Заводи Південстали також переоб'єктили виробничу програму.

Нова партія.

В Чернівцях заснувалася на днів нова українська національна партія. Партія ця зовсім не нова, бо заснували її знайомі люди, які вже не одну партію заснували лише на те, щоб когось не "погріти" руки.

Створена тепер для відмінної партія зветься партією порядку, а основниками її є: д-р Когут, знайив з того, що запропонував "Селянську Касу", Мик Руснак, нещасний "санатор" то-ж "Селянської Каси", Прокопович, Сербинович, Пугуляк і їм подібні. Програмою партії є: національна свідомість, карністська честь і порядок. Воно, як на нашу часи й на страшні обставини, серед яких живуть українські працюючі маси під румунським чоботом, такі за мало.

Важка промисловість перевищує програму.

Виробництво металу по заводах Південстали і виробництво машин по заводах Південного Машинобудівельного тресту за перший місяць нового оперативного року йшло надзвичайно швидким темпом. Заводи свою виробничу програму переоб'єкти в середньому на 90% — найбільше дуганський і харківський паровозобудівельні заводи, миколаївський і інші. Заводи Південстали також переоб'єктили виробничу програму.

Нова партія.

В Чернівцях заснувалася на днів нова українська національна партія. Партія ця зовсім не нова, бо заснували її знайомі люди, які вже не одну партію заснували лише на те, щоб когось не "погріти" руки.

Створена тепер для відмінної партія зветься партією порядку, а основниками її є: д-р Когут, знайив з того, що запропонував "Селянську Касу", Мик Руснак, нещасний "санатор" то-ж "Селянської Каси", Прокопович, Сербинович, Пугуляк і їм подібні. Програмою партії є: національна свідомість, карністська честь і порядок. Воно, як на нашу часи й на страшні обставини, серед яких живуть українські працюючі маси під румунським чоботом, такі за мало.

Важка промисловість перевищує програму.

Виробництво металу по заводах Південстали і виробництво машин по заводах Південного Машинобудівельного тресту за перший місяць нового оперативного року йшло надзвичайно швидким темпом. Заводи свою виробничу програму переоб'єкти в середньому на 90% — найбільше дуганський і харківський паровозобудівельні заводи, миколаївський і інші. Заводи Південстали також переоб'єктили виробничу програму.

Нова партія.

В Чернівцях заснувалася на днів нова українська національна партія. Партія ця зовсім не нова, бо заснували її знайомі люди, які вже не одну партію заснували лише на те, щоб когось не "погріти" руки.

Створена тепер для відмінної партія зветься партією порядку, а основниками її є: д-р Когут, знайив з того, що запропонував "Селянську Касу", Мик Руснак, нещасний "санатор" то-ж "Селянської Каси", Прокопович, Сербинович, Пугуляк і їм подібні. Програмою партії є: національна свідомість, карністська честь і порядок. Воно, як на нашу часи й на страшні обставини, серед яких живуть українські працюючі маси під румунським чоботом, такі за мало.

Важка промисловість перевищує програму.

Виробництво металу по заводах Південстали і виробництво машин по заводах Південного Машинобудівельного тресту за перший місяць нового оперативного року йшло надзвичайно швидким темпом. Заводи свою виробничу програму переоб'єкти в середньому на 90% — найбільше дуганський і харківський паровозобудівельні заводи, миколаївський і інші. Заводи Південстали також переоб'єктили виробничу програму.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД.

Світ Поркопайн, Онт.

Про установлення плану на місяць листопада для переподання пресою кампанії і для святкування робітничих свят, які мають велике значення для працюючих, треба було написати ще на початку місяця, але це було повірити в те, що було улагоджено, бо ану-ж, думаю, я напишу, а те все, не сповніть — краще відкласти до кінця місяця.

Початок зроблено ще 30 жовтня відділом Секції Молоді, який дав концерт і представлення, д. н. "Два-найсять".

Під час концерту промовляла до публіки молодечка т-ка Ю. Стефанська, яка говорила про організацію С. М. ТУРФДім і її орган "Світ Молоді". Вона сказала, що "Світ Молоді", це молодий журнал, який потребує підтримки з боку працюючих. На її заклик, чи хотів би стати переплатником "Світу Молоді", зголосилося 8 нових переплатників.

По скінченню концерту промовляв т. М. Паук про Р.Т. та його 5-літній ювілей. Товариш вкортити історію цієї організації, при чім закликав присутніх вступати в ряди цієї автономної організації йна його заклик вийшло 3-ох нових членів.

В неділю, 6 листопада, для шанування пам'яті галицьких революціонерів С. Мельничука, П. Шеремети й І. Пенка відіграно зворушуючу драму М. Ірвана п. н. "Дванайсять".

Перед розпочаттям представлення суфлер одержав повеління дільничий дванадцять і закликав присутніх, щоб тоді сідати за грою, після чого розпочалися борби, коті добровільно віддали своє життя лиш на те, щоб пролити шлях працюючим на території Західної України для здобуття зольських прав.

Дня 7 листопада, старанням П. М. К. КПК відіграно 10-ті роковини Жовтневої революції. Про закінчення цього свята і досягнення працюючих в Радянській Союзі говорив т. М. Богей з Торонто.

Він вказав на те, що шість частин земської кулі знаходяться в руках працюючих і що вся реакційна аде-ри старяться підступом і обманом спровокувати Рад. Союз до війни. Але даремні їхні спроби, бо працюючі Радянського Союзу вже добре зрозуміли, що таке панські обманки і кому яка користь з них. Тому й дають бою боронити своїх здобуток в разі нападу капіталістичних держав на них. Промовець закінчив словами: Хай живе Жовтнева революція!

З нагоди святкування 10-их роковин, П. М. К. КПК жертвував на пресовий фонд робітничих часописів по \$2.00, тоб-то для "Воркера", "Банаяс" (фінансний часопис) і для "Укр. Роб. Вістей", разом вивиснувши \$6.00.

Дня 10 листопада т-ка Л. Попович дав концерт в місцевому театрі, де присутні не могли надобується. Пі чаруваним голосом після кожного тижня давши т-ші Попович гучною голосом, Гостиня і спів т-ші Попович довго задержалися в пам'яті місцевих робітників і робітниць.

В неділю, 13 листопада встановило концерт в користь нашої преси, де також говорив організатор Р.Т., т. Е. Клібановський на тему: Що таке організації і які є організації.

В своїй мові 2-годинній промові тов. промовець багато розповів присутнім про всі буржуазні вибачки і інші організації, при чім вказував на хлядне життя робітників і їхню тюрму-доло.

Він вказав вразливо, що кожний робітник і кожна робітниця повинні і мусять належати до робітничих організацій, бо тільки організовано можна на вибороти краще життя, а навіть особистість, з під капіталістичного гноблення. Не забув він згадати й про пресу, яка являється головним чинником розвитку наших організацій, бо дає працюючим знання і класову свідомість.

Хто чув промову т. Клібановського, той не зарпа і забуде і я певний, що хто був між слухачами, які ще не є членами наших організацій, цей не стане довго без неї.

Таких організаторів побільше і частіше.

Дня 27 листопада відіграно представлення старанням відділу Р.Т. в користь преси і на вношу, між іншим, говорив про значіння преси один з місцевих товаришів, який повесив присутнім завдання преси, вказав на знання, яке дала наша преса за час свого існування і закликав присутніх, щоб старали й переплатниками. Зголосилося дох нових переплатників "Укр. Роб. Вістей" і одна переплатниця "Робітниця", після чого присутні зложили на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей" \$10.00. Цього вечора кампанія для преси закінчилась.

По звіті комітету вивчалось, що за листопад приїшло досить пожежну суму, бо крутиль \$300.00. Як на нашу місцевість, то це не але, одиак задеться, що можна було ще більше прибрати для преси, коли-б комітетовці були співідалими щодо в більшій порозумінні. А то майже один про другого не знав, що що робити. Але так не можна, бо щоб якась праця принесла чи то матеріальну, чи моральну користь, треба працювати колективно і в порозумінні. Вірю, що це буде наукою для нас на будуче.

Ще кілька слів про вистави шук на сцені. Маю на душі драму "Дванайсять", яка була виставлена свого

3 ЕКСТРА-ГЕНКУ.

Пінкертон, Онт.

Про життя індустріальних робітників в містах дописується багато, але різко коли можна знайти відомості про життя робітників на екстра-генках. Працюючий самий на сті-генку в Пінкертоні, я задумав написати дещо обширніше про умовини життя й праці робітників на цьому генку.

Працює тут на сінарській залізничі 60 людей, переважно свіжих імїгрантів — Українців з Закарпаття, Польки, Мадяри і т. ин.

Що до наших закарпатських Українців, то правду кажучи, самі вони не знають, хто вони, бо називають вони себе, як хто захоче. Під зглядом освіти стоять вони далеко позаду наших галицьких Українців і вірять ще в такі забобони, з яких розсімався-б найбільш невідомий галицький робітник.

Мадяри не менше наївні і вперті, але певна частина їх, а саме ті, що були в російським полоні і пережили революцію, є більше свідомі і можна з ними розмовитись каліченко російською мовою.

Про польських імїгрантів можна сказати хіба те, що вони найбільше перекалі патріотичним шовінізмом, чого багато з них теж нарікають на Пінкертонського й цілу його політичну машину.

Відносини умовини праці можна сказати загальною, що вони такі самі погані, як і по всіх інших екстра-генках. Працюємо по 11 з дозволеною годиною денно за наужденних 3 долари, з чого 90 центів відімагаю денно за хору, а 60 центів місячно за лікаря. Годують нас старим волозним м'ясом, якого й не в місті не хотів би їсти, гнилим маслом і червоним хлібом, а раз на тиждень, тоб-то в неділю дістаємо також свіжаче м'ясо.

Відносини настанків від своїх робітників теж не краще: гонять робітників, як всіма й спочити не дають одної хвилини.

Про помешкання робітників вже й не згадую. Про них писалося вже в інших числах "У.Р.В.", але в цих місцевостях і під тим зглядом нас теж не краще. Бося навіть вулиця до кар, не дають доброго, а привозять саме сміття. Одним словом — вони що хочуть, те й роблять з нами.

Через те витримати тут ніхто довго не годен і шодня дехто з робітників відіде, а на його місце прийдуть інші.

Згадаю ще про те, як тут почта функціонує. Листи з Бренфорд або з Везелд потребують 3 або 4 тижні щоб дісталися до нас. Часами й газети забувають до нас, немов припадкові, хоч ми певні в тому, що їх висилкається до нас правильно.

Скарпи наші нічого не помагати, бо лани знати, що їх робітників не організації імїгрантів, з якими вони не потребують числитися. Але я вірю, що час той вже недалекій, коли й найбільш невідомі робітники зрозуміють значіння організації для себе, і тоді й вони будуть змішані числитися з нами.

Тож клянчу до вас, товариші, вступайте в ряди робітничих організацій і однією робітничою політичною партією — КПК.

И. Давидюк.

Вилкі, Саск.

МАСОВЕ ВІЧЕ МОЛОДІ.

Торонто, Онт.

В неділю, 3 грудня ц. р., в 2-ій годині по полудні, відбулося тут масове віче торонтоської робітничої молоді, яка в цей спосіб святкувала третю річницю існування українського відділу Л.К.М. в Торонто.

В цьому свята взяло участь 150 членів організації. Відкривав віче голова відділу т. Я. Бобесюк повесив присутнім вкортити його значіння, після чого виступив з першою промовою в англійській мові представник Всеукраїнського Виконавчого Комітету Лиги, т. С. Кар. Паки-ми словами закликав усім сучасне поєднання робітничої молоді в капіталістичних країнах і закликав працюючі молоді до організації й боротьби проти грошів в визиску її капіталістами.

Другий з черги промовляв т. А. Олексів з рамені місцевого відділу Л.К.М., який з'ясував працю в досягненні цього відділу протягом 3-ох літ його існування.

Від імені організованого робітництва південного Онтаріо промовляла т-ка М. Коберник, організаторка Секції Молоді при ТУРФДім. В своїй промові вказала вона на небезпеку нової імперіалістичної війни, яку планують капіталістичні держави проти С.Р.С. Ця війна означає ніщо інше, як наступ капіталістів на робітничу класу в цілому світі, який очі сьогодні звернені на Радянський Союз як на свого одиного батьківщини в одиноким заборону нової культури й одиноким безжалюдяного суспільного ладу, основою на шкідливій рівності, братерстві й справедливості.

Проти цих воєнних затії капіталістичних злодєвців вже протараська мода мусить являйрїтїшуче боротися.

А щоб вона могла успішно боротися, для цього треба її організувати в Комсомолі. До цієї організації повинні одиноким приєднуватися так молоді робітники як і робітниця. Вагад громадське життя не сміе оставити позаду своїх товаришів з здійсненню своїх товаришів за здійснення соціалізму, який принесє повне визволення цїлій робітничий класу, в тим числі й жїнок-робітниць.

Слідуючий промовець, т. Р. Беркита, промовляв знову з рамені місцевого відділу Л.К.М.; він розкавав про тривалі зобов'язки торонтоського відділу на культурно-освітнім полі й висловив жаль, що покищо існують лише два українські відділи Л.К.М., тоб-то в Торонто й Монреалі. Решта української робітничої молоді ще не встигла приєднатися до всевітньої спілки пролетарської молоді, тоб-то до червоного комсомольського Інтернаціоналу.

Тому-то треба шире попрацювати в тім напрямі, щоб цю організацію поширили поміж українського трудового молодого цілої Канади.

Останнім промовцем був т. М. Тимошин від К.П.К. Він напитував в першу чергу значіння буржуазної молоді, яка повинні сьогодні ролю жандармів, поліції і бюрократії робітничого руху, обвївши еток і тисневі робітників, які борються пожеждо лише за своє право на працю й кращі умовини праці.

Роблячи висновки дотепершньої праці торонтоського відділу, тов. промовець висловив своє признання за його успіхи й закликав всю молодість вступати масово в членів Л.К.М. На його заклик вийшло п'ять нових членів до Комсомолу.

Працюючо-ж, товариші, в надалі шире, щоб наша організація числила не сотні, а десятки тисяч членів в цїлій Канаді! Хай живе й розвивається Л.К.М.!

И. Українець.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВІДДІЛУ ЖІН-СЕКЦІЇ В ВІННІПЕГУ.

Вінніпег, Ман.

Простіться всіх членів відділу Жіноцїї в Вінніпегу, які ще не вповнили своїх місячних вкладок, щоб вони вивраїтали їх до 25 грудня ц. р., а саме тому, що це останній місяць в році, в якому зарод мусить замкнути фінансовий й членський ювілей й передати річний звіт до Ц. К. Жіноцїї разом зі списком всіх добровольчих членів.

Хто-ж не вповнить своїх членських вкладок і оподаткування, той не дістане членської книжочки на наступний рік.

Тому простіться вивопити свої членські обов'язки завчасу.

Вкладки приймаються в неділю, 18 грудня вечером, в середі, 21 грудня вечером і в донеділок на зборах.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

РОБІТНИЧИЙ ЖУРНАЛ В КАНАДІ!

Вже вийшло перше число робітничого журналу в англійській мові п. н.

"THE CANADIAN LABOR MONTHLY", який містить огляд краєвого й міжнародного робітничого руху.

Зміст числа за січень 1928 р.: За місяць — Редактор: Канада й імперія — Моріс Спектор; Наш розділений тред-юнійний рух — Тим Бак; Що з Канадської Партією Праці? — Джек МекДоналд; Фермери в "дообробі" — Дж. М. Кларк і Т. Еван; Персоналість Леніна — А. Луначарський; Іміграція та робітництво — Дж. Л. Ко-ген. Огляд книжок, Міжнародні робітничі замітки й т. ин.

ПОДИНОКЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ 25 Ц. РІЧНА ПЕРИОДИКА \$2.50; ПІВРІЧНА \$1.50.

Адреса журналу: "The Canadian Labor Monthly", 95 KING ST. EAST TORONTO 2, ONT.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВІДДІЛУ ЖІН-СЕКЦІЇ В ВІННІПЕГУ.

Простіться всіх членів відділу Жіноцїї в Вінніпегу, які ще не вповнили своїх місячних вкладок, щоб вони вивраїтали їх до 25 грудня ц. р., а саме тому, що це останній місяць в році, в якому зарод мусить замкнути фінансовий й членський ювілей й передати річний звіт до Ц. К. Жіноцїї разом зі списком всіх добровольчих членів.

Хто-ж не вповнить своїх членських вкладок і оподаткування, той не дістане членської книжочки на наступний рік.

Тому простіться вивопити свої членські обов'язки завчасу.

Вкладки приймаються в неділю, 18 грудня вечером, в середі, 21 грудня вечером і в донеділок на зборах.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

Відповіді на питання.

ВЖЕ ДРУКУЄТЬСЯ

ВЖЕ СКОРО ВИЙДЕ

ВЕЛИКИЙ

ДУЖЕ ЦІКАВИЙ ЗМІСТОМ І БАГАТО ІЛЮСТРОВАННИЙ

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ

КАЛЕНДАР

НА 1928 РІК

ВИДАЄ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО У ВІННІПЕГУ.

ЦІНА З ПЕРЕСІЛКОЮ 75 ЦЕНТІВ.

ЗАМОВЛЯТИ МОЖНА ВЖЕ ВІД ТЕПЕР.

Пишіть за календарем на салуючу адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS

COR. FRITCHARD & McGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

МАСОВЕ ВІЧЕ.

Венкувер, Б. К.
Дня 11 грудня в. р. відбулося в Венкувері, Б. К., масове віче в справі будови Укр. Р.б. Дому. Головою віча був т. І. Недзійський, а промовцями були т.т. Назаркевич і Шолдра. Публіки на вічу було дуже мало, а причиною цього був сніг, який падав від самого ранку до пізнього вечора.

Перший промовляв на вічу т. Назаркевич і розказав присутнім про значення організації ТУРФДім та її здобутки на освітньо-культурному полі, про те, що будує Укр. Р.б. Дому і як їх будувати.

Другий з черги говорив т. Шолдра про konieczність Укр. Р.б. Дому у Венкувері і при кінці своєї промови закликав присутніх, чи, по їхній думці, треба свого власного дому у Венкувері, чи ні, якщо всі відповіли одностайно, що треба. — Коли ви кажете що нам у Венкувері будувати Укр. Р.б. Дому, то я певний, що він буде — закінчив промовець.

Вітання почався дискусія, в якій брало участь багато товаришів. Кожний говорив, як-би то найкраще було зробити, щоб дім був збудований як найшвидше. Всі товариші сходилися на одне: нічого з товаришів навіть і не думав, щоб вимовлялися до жертв в такому маленькому числі збірників. Всі ми, з винятком декількох, були такої думки, що віче по дискусії закінчилося, а при першій нагоді, коли буде нам сприйнята краща програма, скажіть знову масове віче. На це устав т. Максим Майданскі і закликав, щоб він вийшов на сцену і на масовий вічу виступив дуже скордо і не може бути, а щоб започаткувати збірку на будову Укр. Р.б. Дому у Венкувері, то він жертвує зараз 25 дол., а колись дасть більше. — Або я що від маю, чи що? — сказав хтось з присутніх. — Я даю 30 доларів — я 25 — і я — і я — і я — і я! — Всі закрили!

Коли позачислено всіх тих, хто дав готівкою, тоді встав один з товаришів і закликав, що він теж не відкасується від жертвування, але не каже в має при собі грошей. Тоді знову забирає слово т. Назаркевич і поносить значущу декларацию: — Коли хто з робітників декларує дану суму як свою робітничу, то це те саме, що і готівка. Робітник не сміє недотримати слова, і на сцені так не виступати ніколи не трапляється. — Товариші між іншим т. Назаркевич. — Всі присутні зобов'язалися словом робітничої честі, що дотримуватимуться слова. Почалися декларации, і знов секретар мався в роботі.

— А коли мене, товариші, зараз трохи круто; велика сім'я, залежно що пропрацююся. У мене готівки не має, але маю в своїй шапі черевиків, які я можу жертвувати, і я їх даю. Всі товариші в товаришів, значно незалежно від положення ділового, але чесною товаришам, приймають його широкі жертви триніма олдсами.

По збиранню жерств т. Шолдра повідомив всім відею ТУРФДім всім присутнім і прочитав список жертводавців. Готівкою жертвували сімнадцять товаришів і товаришів:

І. Перейва \$40.00; т. М. Галя Мартин, І. Малець, Максим Майданскі, по \$20.00; Г. Гальський, по \$10.00; В. Собоко, Т. Бабій, по \$5.00; Г. Недзійський. Разом всіх грошей готівкою зложили 150 доларів.

Декларували сімнадцять товаришів і товаришів: Василко \$50.00; Г. Недзійський \$45.00; В. Собоко \$40.00; по \$25.00: Ю. Симон, М. Сохачків, В. Гаврилюк, О. Шолдра і Д. Перейва; по \$15.00: А. Кунька, Т. Бабій, О. Романюк; по \$10.00: Н. Палак, Марія Бакалюк, Б. Сохачків, А. Хамчук, П. Маруся і Павліна Олішевська.

Разом декларували товаришів і товаришів 365 доларів, а загальна сума, зложена готівкою і декларациями, вносить 515 доларів.

Що Укр. Р.б. Дім у Венкувері буде збудований в близькому майбутньому, цього я певний. Коли решта українських робітників і робітничі міста Венкувері і околиці віднесуться до цієї справи так швидко, як віднеслася цих 27 присутніх на вічу, то немає найменшого сумніву, що від цього дня за рік і в нас у Венкувері збудується своя власна хата.

Зараз до міста з'їздяться на свята майже всі лісові українські, а в тому числі і багато наших українських робітників. Я певний що в вони допоможуть. Знаю цих робітників, знаю їхню совість і скрізь, бо самий і працюю з ними, і я певний, що вони можуть збудувати цю робітничу святилищу! Коли будівельний комітет ризикує, щоб купити площу під будову Укр. Р.б. Дому у Венкувері, то я знаю не, що у Венкувері і околиці знаходиться багато українських робітників, які працюють поза містом, але які час від часу приїжджають до міста, яку замешкували б самі Українці, будівельний комітет ризикує, щоб площу купити близько центра міста і коли побудується дім, що робітники з центра міста не можуть до него доїжджати стріт караван.

Робітникам, які мешкають у Венкувері своїми родинами, не робить різниці, де буде дім збудований, бо де-б він не буде, то все-ж така мусять пробиратися до него стріт-карою томо, що вони розсійся по всіх усадках.

Тоді обговорили справу будівельний комітет і планує кулеру на роль вулиці Гомс і Пейдер — 10 минут коду продажі кошків забави. Після продажі кошків відбулася після товариська вечора. З кошків забави було вжито \$107.00.

Загальний прихід \$107.00. З концерту \$239.00. З представлення 20.65. З кошків забави 107.00.

Разом \$366.65. Всім учасникам і жертводавцям відділу ТУРФДім в Медисін Гет схиляв широкі товариські подяки. Хай живе ТУРФДім! Хай живе наша преса!

Робкор.
МАСОВИЙ МІТІНГ Р.Б.Т.
Брентфорд, Онт.
До нашої місцевості прибув для 10 грудня в. р. організатор Р.Б.Т. т. Клібановський, який промовляв на масовий мітинг. Тов. організатор розказав нам про значення Р.Б.Т. — яку поміч дає воно своїм членам і чому Р.Б.Т. за п'ять літ свого існування так швидко зросло число своїх членів, що зараз налічує воно біля 6 тисяч членів.

Це томо, що коли член заслабне або покаралитися, то він дістає допомогу, а в разі смерті його родина дістає помертв.

Коли хто забезпечить себе в бізнесовій компанії, то він платить довгі роки річні премії, але в випадку слабости або каліцтва він не дістає нічого. Коли-ж він помере, то його родина мусять часто ще й адвокатів оплачувати, щоб виправувати належне їй забезпечення, а часто діється й так, що й зломаного члена не дістає, дарма що померевший з останнього тижня платив за полісу цілі десятки літ.

Е. що правда, ще й такі компанії, які забезпечують на випадок каліцтва або слабости (ексістенд енд синіс іншуренс), але робітникові про таке забезпечення нема й й думати, бо він мусять заплатити за нього щонайменше 60 доларів за один тільки рік. Але й тут ці компанії старяться все знайти якусь шпугу, щоб пошкодованому не дати нічого, бо-ж це тільки бізнесові компанії, які мають на очах тільки вигоди, а не добро забезпечення.

Зате-ж член Р.Б.Т. платить лише 1 долар місячної вкладки, а дістає безліч переваг, не лише певну за допомогу на випадок слабости або каліцтва, але й родина дістає помертв. Такий чиним Р.Б.Т. дає повільне забезпечення робітникові на випадок слабости або каліцтва, дає йому допомогу по \$10.50 на тиждень, а рівночасно член і забезпечений на життя, бо коли він помере, його родина дістає помертв. Тоді ще ніхто не чує, щоб Р.Б.Т. відмовило якогось членові від допомоги або його родині помертв. Ніхто ще ніхто не чує, щоб Р.Б.Т. відмовило якогось членові від допомоги або його родині помертв.

В цьому саме полягає причина швидкозростаючого Р.Б.Т. як також і залюбки його дальшого розвитку. Тому-то робітники повинні зрозуміти ці переваги, які дає Р.Б.Т. і вступити масово до цієї організації справді робітничої заломогової організації.

На закінч т. Клібановського внісало 12 нових членів і членкинь до нашого відділу Р.Б.Т.

Другого дня т. Клібановський відвідав ще фармерську околицю Сімоко разом з т.т. Барієм і Данилюком і там заснував тек новий відділ Р.Б.Т., а на вечерю того самого дня т. Клібановський промовляв знову в нас на мітинг, цим разом про освітню організацію ТУРФДім. На ньому згадав він теж про залому світові війни й про її можливі наслідки. Невбезпеку цієї війни може підвернути тільки саме робітничою організацією і солідарністю її членів. Тому всі українські робітники повинні організуватися в своїх українських робітничих організаціях, а тим самим передувати їй до загальної робітничої руху, якого метою є покінчити раз на все з імперіалізмом і імперіалістичними війнами.

Робкор.
РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ ТУРФДІМ І ЖІНСЕКЦІЇ.
КЕНОРА, ОНТ.
Річні збори відділу ТУРФДім в Кенорі, Онт., відбулися дня 25 грудня в. р. в салі місцевого Укр. Р.б. Дому. Почав їх промовець наталку на нашу місцеву організацію, яка збудувала вже свою гарну інституцію Укр. Р.б. Фарм. Дім. Однак наші інституції мають великий довг, а щоб усе це не було довг, треба кінчею широкі роботи і напруження всіх сил. На закінч товарища зложили свої жерти сімнадцять товаришів і товаришів:

С. Хулик \$25.00; І. Семерга, \$20.00; М. Лазеко \$15.00; по \$10.00: Д. Борис, К. Віростик, С. Івасюк, П. Гришак, В. Андришук; по \$5.00: М. Калідак, П. Жмурчик, т-ка А. Гуменна, П. Гуменний, т-ка А. Гуменна, М. Баранюк, т-ка Марія Баранюк, О. Комарат, Н. Лирда, т-ка П. Цирра, В. Зинька, т-ка Параска Пригородська, В. Гаврилюк, А. Войтинський (з Кенори); М. Федина, І. Шогра, М. Геналь, Ю. Жмурчик, т-ка А. Жмурчик, І. Марко, В. Лирда, М. Шлемко; по \$2.00: Ф. Гуменний, Н. Киниш, І. Федина, В. Стахів, Д. Андришук; по \$1.00: т-ка Франя Киниш, т-ка Марія Жмурчик, І. Калда, т-ка Марія Киниш, Ю. Капелюк, т-ка Зіновія Киниш, Богдан Лирда, т-ка Мирослава Лирда, т-ка Параска Тимчук.

Після колекти сідувала друга доповідна програма, при кінці якої зазвучав слово т. П. Жмурчик. Він подякував за жерти і побажав Укр. Р.б. Фарм. Домові якнайкращих успіхів на освітньому полі.

Робкор.
ІСТ КИЛДОНАН, МАН.
Річні збори відділу ТУРФДім в Іст Килдонані, Ман., відбулися в суботу, 31 грудня в. р. в 8-ій годі вечора.

На закінччя вичаний хор в супроводі мандолинової оркестри відіспівав "Інтернаціонал".

КОШКОВА ЗАБАВА.
В понеділок, 21 листопада вечером відбулася кошків забави. Після продажі кошків відбулася після товариська вечора. З кошків забави було вжито \$107.00.

Загальний прихід \$107.00. З концерту \$239.00. З представлення 20.65. З кошків забави 107.00.

Всім учасникам і жертводавцям відділу ТУРФДім в Медисін Гет схиляв широкі товариські подяки. Хай живе ТУРФДім! Хай живе наша преса!

Робкор.
МАСОВИЙ МІТІНГ Р.Б.Т.
Брентфорд, Онт.
До нашої місцевості прибув для 10 грудня в. р. організатор Р.Б.Т. т. Клібановський, який промовляв на масовий мітинг. Тов. організатор розказав нам про значення Р.Б.Т. — яку поміч дає воно своїм членам і чому Р.Б.Т. за п'ять літ свого існування так швидко зросло число своїх членів, що зараз налічує воно біля 6 тисяч членів.

Це томо, що коли член заслабне або покаралитися, то він дістає допомогу, а в разі смерті його родина дістає помертв.

Коли хто забезпечить себе в бізнесовій компанії, то він платить довгі роки річні премії, але в випадку слабости або каліцтва він не дістає нічого. Коли-ж він помере, то його родина мусять часто ще й адвокатів оплачувати, щоб виправувати належне їй забезпечення, а часто діється й так, що й зломаного члена не дістає, дарма що померевший з останнього тижня платив за полісу цілі десятки літ.

Е. що правда, ще й такі компанії, які забезпечують на випадок каліцтва або слабости (ексістенд енд синіс іншуренс), але робітникові про таке забезпечення нема й й думати, бо він мусять заплатити за нього щонайменше 60 доларів за один тільки рік. Але й тут ці компанії старяться все знайти якусь шпугу, щоб пошкодованому не дати нічого, бо-ж це тільки бізнесові компанії, які мають на очах тільки вигоди, а не добро забезпечення.

Зате-ж член Р.Б.Т. платить лише 1 долар місячної вкладки, а дістає безліч переваг, не лише певну за допомогу на випадок слабости або каліцтва, але й родина дістає помертв. Такий чиним Р.Б.Т. дає повільне забезпечення робітникові на випадок слабости або каліцтва, дає йому допомогу по \$10.50 на тиждень, а рівночасно член і забезпечений на життя, бо коли він помере, його родина дістає помертв. Тоді ще ніхто не чує, щоб Р.Б.Т. відмовило якогось членові від допомоги або його родині помертв. Ніхто ще ніхто не чує, щоб Р.Б.Т. відмовило якогось членові від допомоги або його родині помертв.

В цьому саме полягає причина швидкозростаючого Р.Б.Т. як також і залюбки його дальшого розвитку. Тому-то робітники повинні зрозуміти ці переваги, які дає Р.Б.Т. і вступити масово до цієї організації справді робітничої заломогової організації.

На закінч т. Клібановського внісало 12 нових членів і членкинь до нашого відділу Р.Б.Т.

Другого дня т. Клібановський відвідав ще фармерську околицю Сімоко разом з т.т. Барієм і Данилюком і там заснував тек новий відділ Р.Б.Т., а на вечерю того самого дня т. Клібановський промовляв знову в нас на мітинг, цим разом про освітню організацію ТУРФДім. На ньому згадав він теж про залому світові війни й про її можливі наслідки. Невбезпеку цієї війни може підвернути тільки саме робітничою організацією і солідарністю її членів. Тому всі українські робітники повинні організуватися в своїх українських робітничих організаціях, а тим самим передувати їй до загальної робітничої руху, якого метою є покінчити раз на все з імперіалізмом і імперіалістичними війнами.

Робкор.
ВЕСТ ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ.
Відділ Жінсекції в Вест Форт Вільямі, Онт., відбув свої річні збори в неділю, 15 січня 1928 р. в 2-ій годі по полудні в салі місцевого Укр. Р.б. Дому.

Обов'язком всіх членкинь прийти на означений час. Новим членкиням раді.

Робкор.
РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Р.Б.Т.
СОДБОРИ, ОНТ.
Річні збори відділу Р.Б.Т. відбулися в неділю, 25 грудня в. р. в 2 годі по полудні в салі УР.Д.

На програмі зборів важкі справи до подогодження, як також вибрати новий заряд на 1928 рік. Тому всі члени й членкинь повинні обов'язково прийти на збори в означений час.

Новим членам раді.
Заряд.
ЛОНДОН, ОНТ.
Річні збори відділу Р.Б.Т. в Лондоні, Онт., відбулися дня 27 грудня в. р. в 8-ій вечора в салі місцевого Укр. Р.б. Дому.

Обов'язком всіх членів і членкинь прийти на ці збори в означений час. Нових членів радо вітаємо.

Заряд.
СОДБОРИ, ОНТ.
Повідомляємо членів відділу ТУРФДім в Содборі, Онт., що річні збори відділу відбулися в неділю, 1 січня 1928 р. в Укр. Р.б. Домі.

Початок рівно в годі 2-ій по полудні. Кожний член повинен обов'язково прийти на ці збори і вислухати звіту заряду та інших комітетів з річної праці.

Члени, що залігали за платчевим членських вкладок, повинні виповнити ще перед зборами, щоб мали право голосу на зборах. Приходить на час.
Заряд Відділу ТУРФДім.

ГАЕС, САСК.
Річні збори відділу ТУРФДім в Гаесі, Саск., відбулися в неділю, 1 січня 1928 р. в каті т. Маліка.

Обов'язком всіх членів прийти на ці збори.
ТОРОНТО, ОНТ.
Подаємо до відома всім членам і членкиням відділу ТУРФДім в Торонто, Онт., що річні збори відділу відбулися в понеділок, 2 січня, 1928 року, в годі 2-ій по полудні в театральній салі Укр. Р.б. Дому під числом 300 Bathurst Str. Всі члени й членкинь повинні обов'язково прийти на ці збори, бо на зборах вирішуватимуться важкі справи, а також будуть річні звіти заряду відділу і комітету будови Укр. Р.б. Дому.

Заряд Відділу ТУРФДім.
РІДЖАРНА, САСК.
Цим повідомляємо всіх членів і членкинь, що річні збори відділу ТУРФДім в Ріджарні відбулися 2 січня 1928 р. в годі 2-ій точно по полудні.

Обов'язком членів й членкинь повинні прийти на збори на означений час.
ЕДМОНТОН, АЛТА.
Річні збори відділу ТУРФДім в Едмонтоні, Альта., відбулися в середу, 4 січня 1928 р.

Присутність всіх членів і членкинь повинні прийти на ці збори в означений час.
ОТТАВА, ОНТ.
Річні збори відділу ТУРФДім відбулися в неділю, 8 січня 1928 р. в годі 2-ій по полудні.

Тому, що значення на річних зборах є більше важких справ до подогодження, просять всіх членів і членкинь відділу ТУРФДім прийти обов'язково на ці збори.
МУС ДЖО, САСК.
Річні збори відділу ТУРФДім відбулися в неділю, 8 січня 1928 р. в годі 2-ій по полудні.

Тому, що значення на річних зборах є більше важких справ до подогодження, просять всіх членів і членкинь відділу ТУРФДім прийти обов'язково на ці збори.
МУС ДЖО, САСК.
Річні збори відділу ТУРФДім відбулися в неділю, 9 січня 1928 р. в годі 8-ій вечером.

Обов'язком всіх членів і членкинь бути на цих зборах. Члени, що перебувають поза місцевістю, просимо вислати свої вклади, бо члени, які не вивіряють членських вкладок, не отримуват членських книжочок на 1928 р.

Нових членів радо вітаємо.
Д. Салевич, секретар.
КЕМЕСК, САСК.
Річні збори відділу ТУРФДім відбулися в неділю, 8 січня 1928 р. в годі 8-ій вечером в приміщенню цього відділу.

Всі члени й членкинь повинні обов'язково прийти на ці збори та вислухати звід заряду за 1927 рік і вибрати новий заряд на 1928 р.
Рівночасно звертаємо увагу на товаришам і товаришкам, що залігали вклади, щоб вивіряли їх обов'язково до кінця цього року, бо в противному випадку вони не отримуват від Ц.В.К. членських книжочок.
Заряд.
ВЕСТ ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ.
Відділ Жінсекції в Вест Форт Вільямі, Онт., відбув свої річні збори в неділю, 15 січня 1928 р. в 2-ій годі по полудні в салі місцевого Укр. Р.б. Дому.

Обов'язком всіх членкинь прийти на означений час. Новим членкиням раді.
РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Р.Б.Т.
СОДБОРИ, ОНТ.
Річні збори відділу Р.Б.Т. відбулися в неділю, 25 грудня в. р. в 2 годі по полудні в салі УР.Д.

На програмі зборів важкі справи до подогодження, як також вибрати новий заряд на 1928 рік. Тому всі члени й членкинь повинні обов'язково прийти на збори в означений час.

Новим членам раді.
Заряд.
ЛОНДОН, ОНТ.
Річні збори відділу Р.Б.Т. в Лондоні, Онт., відбулися дня 27 грудня в. р. в 8-ій вечора в салі місцевого Укр. Р.б. Дому.

Обов'язком всіх членів і членкинь прийти на ці збори в означений час. Нових членів радо вітаємо.

Заряд.
ОТТАВА, ОНТ.
Повідомляємо всіх членів і членкинь відділу Робітничого Заломогового Товариства в Оттаві, що в неділю, 1 січня 1928 р. в год. 2.30 по полудні відбулися річні збори Р.Б.Т.

На програмі зборів важкі справи до подогодження, тому всі члени й членкинь повинні обов'язково прийти на ці збори.

БІНФЕРТ, САСК.
Річні збори відділу Р.Б.Т. в Бінферті і Тейлортоні, Саск., відбулися в неділю, 1 січня 1928 р. в год. 2.30 по полудні.

Просимо всіх членів і членкинь з обох зазначених місцевостей прийти обов'язково на ці збори. Новим членам раді.
РІДЖАРНА, САСК.
Відділ Р.Б.Т. в Ріджарні, Саск., відбув свої збори в неділю, 1 січня 1928 р. в 2-ій годі по полудні. Кожний член і членкиня повинні обов'язково прийти на ці збори, бо це багато справ до подогодження, як також вибиратиметься новий заряд на 1928 рік.

Гостям раді.
М. Савчин, секр.
ДРОМГЕЛЕР, АЛТА.
Відділ Р.Б.Т. в Дромгелері, Альта., відбув свої річні збори в неділю, 1 січня 1928 р. в 2-ій годі по полудні в салі місцевого Укр. Р.б. Дому.

Всі члени й членкинь повинні обов'язково прийти на ці збори в означений час. Нових членів радо вітаємо.
ГЕМІЛТОН, ОНТ.
Відділ Р.Б.Т. в Гемілтоні, Онт., відбув свої річні збори в неділю, 1 січня 1928 р. в 2-ій годі по полудні. Обов'язком всіх членів і членкинь прийти на ці збори точно в означений час.

ТОРОЛД, ОНТ.
Річні збори відділу Р.Б.Т. в Торолді, Онт., відбулися в неділю, 8 січня 1928 р. в 2-ій годі по полудні в салі Укр. Р.б. Дому.

На цих зборах будуть вирішуватися дуже важкі справи й вибиратиметься новий заряд на 1928 рік.

Тому обов'язком всіх членів прийти на ці збори.
МУС ДЖО, САСК.
Річні збори відділу Р.Б.Т. в Мус Джо, Саск., відбулися в неділю, 8 січня 1928 р. в год. 1.30 по полудні в салі місцевого Укр. Р.б. Дому.

Присутність всіх членів і членкинь повинні прийти безумовно на ці збори в означений час.
Не-члени, які бажали-б стати членами Р.Б.Т., радо вітаємо.
Д. Салевич, секретар.
ВІННІПЕГ БІЧ, МАН.
Повідомляємо всіх членів і членкинь відділу Р.Б.Т. в В'інніпег Біч (Прврт Дистрикт), Ман., що річні збори відділу відбулися в неділю, 1 січня 1928 р. в 12-ій годі по полудні.

Обов'язком всіх членів і членкинь прийти безумовно на ці збори. Нових членів радо вітаємо.

За заряд:
Ліна Черняк, секретарка.
ВАЖКЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ТРАНСКОЇ.
Повідомляємо загал українського робітництва в Транскої, що стараним українських робітничих організацій при Українській Робітничій Домі, відбулися в суботу, 31 грудня, в салі УР.Д.

ВЕЛИКА КОШКОВА ЗАБАВА.
На цій забаві буде приправата добра музика, яка вдоволят як молоді так і старших.

Початок рівно в год. 7.30 вечером. Вступ лише 25 ц. для старших, 10 ц. для дітей, а для тих, що принесуть кошків, вступ вільний.

Приходить громадою прошати старіх рік!
Приносьте кошків!
Приходить всі!

В неділю, 1 січня 1928 р., відділ ТУРФДім в Транскої відбув
РІЧНІ ЗБОРИ.
Початок рівно в годі 2-ій по полудні.

БАЗАР ПРОДОВЖАЄТЬСЯ ДРУГИЙ ТИЖДЕНЬ!

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА УКР. РОБІТНИКАМ І РОБІТНИЦЯМ МІСТА ВІННІПЕГУ, ЩО
ЧЕРЕЗ ЦІЛІЙ ЦЕЙ ТИЖДЕНЬ АЖ ДО 24. ГРУДНЯ
В САЛІ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР

НА БАЗАРІ є багато несподіванок, багато корисних і дешевих річей, першої якості, споживчі продукти, як цукор, мід, мука, овочі, циги гуси, курці, индикі, шинки і т. ин.

ДІТОЧА ШКОЛА ШИТТЯ приладила на базар багато гарних вишиваних річей. Всі річі до набуття по дуже дешевих цінах.

ДЛЯ ДІТЕЙ влаштований спеціальний відділ всяких несподіванок.

ПРИХОДІТЬ ВСІ, а не пожалуйте, бо напевно не повернете голірuch до дому. Кращої нагоди набути добрі і цінні річі по дешевій ціні — певно не будете мати. Приходить кожного вечера.

В СУБОТУ, 24. ГРУДНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ РОЗІГРАВКА ВАРТІСНИХ РІЧЕЙ.

ДО УКР. РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ У ВІННІПЕГУ.

Оцим повідомляємо всіх українських робітників і робітниць міста В'інніпегу, що Драматичний Гурток при ТУРФДім приготував і в суботу, 31 грудня виставить на сцені УР.Д. у В'інніпегу незвичайно глибоку змістом і дуже зворушуючу драму в п'ятьох діях, Т. Колесніченка п. н.:

В АМПИР (ЛЮДОЖЕР)